

१. निम्न वर्णलाई प्राणत्वका आधारमा विभाजन गर्नुहोस् :

५

क, ख, च, छ, ट

२. शुद्ध पार्नुहोस्:

५

सुधा त्रिपाठि ले भनीनु, "अव हामिले शंस्कृतिको नया यातरा गर्नुपर्छन्।"

३. रेखाङ्कित पदको वर्ग लेख्नुहोस्:

५

सागर तरी संसारभरि वीर गोर्खा रगत बग्यो।

४. निम्न शब्दलाई वर्णानुक्रम अनुसार राख्नुहोस्:

४

अकाल, अँचेदनु, अंश, अचौर

५. निम्न अनुच्छेद पढी सोधिएका प्रश्नहरूको उत्तर दिनुहोस्:

५

जीवन एउटा प्रवाहशील नदी हो। यो सामुद्रिक नाविकहरूको यात्राजस्तै हो, जसलाई हामी निरन्तर दौडाइरहेका हुँदा रहेछौं। यो मनुष्यको यस्तो गतिशील यात्रा रहेछ, जसलाई हामी भोग्ने, बुझ्ने, सम्झ्ने र विचार गर्ने गर्दा रहेछौं। यही यात्राकै सिलसिलामा म दुर्गम भनिएको पहाड छोडेर काठमाडौं पुगें। म प्रकृतिको काखमा रमाउने मान्छे, केही समय त सहरमा घुलमिल हुन पनि कठिन भयो बिस्तारै सहरका गल्ली, कोलाहल र भिडभाडसँग परिचित हुन थालें। काठमाडौंको एउटा कन्या विद्यालयमा भर्ना भएर पढ्न थालेपछि मलाई थाहा भयो नेपाल त व्यापक रहेछ। त्यही व्यापकतामा मैले त्यहाँ मेरा तामाङ, गुरुङ, मगर, लिम्बू, राई, भ्वा, यादव, नेवार आदि साथीहरू पाएँ। त्यहाँका हामी कोही शरदको दसैं मनाउँथ्यौं तर कोही भने अर्कै समय र अर्कै दिनलाई दसैं मनाउँथे। कोही बुद्ध पूर्णिमाको कुरा गर्थे, कोही उँधौली र उँभौलीको कथा सुनाउँथे, कोही किसिमसको गीत गाउँथे। काही लोसारलाई आफ्नो मूल चाडका रूपमा मनाएको कुरा गर्थे, कोही माघीको परिकार बताउँथे र कोही देउडाको भाका गाउँथे। त्यसपछि म सिङ्गो नेपाल चिन्न सक्ने भएँ र महाकाली र मेचीको सिङ्गो परिवेशमा नवनव संस्कृतिको अनुभव गर्न थालें। भिन्न धर्म, भिन्न संस्कृति, भिन्न पहिरन, भिन्न पहिचान मलाई बल्ल थाहा भयो। नेपाली जीवन त यी विविधता र विभिन्नताको सुन्दर साङ्गो पो रहेछ।

। नेपाल त मेचीदेखि महाकाली र उत्तर हिमालयदेखि दक्षिण तराई मधेससम्मको उदात्त चेतना र भावमा फैलेको रहेछ । यही विद्यालयीय जीवन हो जहाँ मैले काठमाडौंको नेवार संस्कृति, मुस्ताङ्को थकाली संस्कृति, पूर्वको किराँत संस्कृति बुझेँ । उत्तरको सेर्पा संस्कृति, तराईमधेसको मधेसी संस्कृति, पश्चिमको मगर र थारु संस्कृति बुझेँ । दार्चुला कर्नाली हुँदै काठमाडौं उपत्यकाको कञ्चनजंघाको काखसम्मको संस्कृति र कलासँग परिचित हुने अवसर प्राप्त गरें । नेपालको लामो इतिहास र सभ्यताले निर्माण गरेका यी साभा संस्कृति मेरै संस्कृति थिए, मेरै देशका सम्पति थिए र मेरा ती सबै मित्रहरु एकै फूलबारीका साभा फूलहरु थिए । म पनि त्यही फूलबारीकी एउटी बिरुवा थिएँ र साभा बनेर फुल्ने र फकिने तर्खरमा थिएँ ।

प्रश्नहरु:

- क) जीवनलाई किन यात्रा भनिएको हो ?
- ख) अनुच्छेदका आधारमा संक्षेपमा म पात्रलाई चिनाउनुहोस् ।
- ग) नेपाली जीवनलाई किन विविधताको साङ्गो भनिएको हो ?
- घ) अनुच्छेदमा नेपालमा रहेका कुनकुन संस्कृति उल्लिखित छन् ?
६. वीर पुर्खा कविताले पाठकलाई दिएको सन्देशको समीक्षा/विवेचना गर्नुहोस्:
७. निम्नमध्ये कुनै १ शीर्षकमा २०० भन्दा बढी शब्दको निबन्ध लेख्नुहोस्:
  - क) अनुशासन विद्यार्थीको गहना हो ।
  - ख) नेपाल पानीको खानी हो ।
  - ग) विद्या सबै धनमध्ये प्रधान धन हो ।

☞ All the best ☜